

opusdei.org

Meddelande från prelaten (15 december 2025)

Opus Deis prelat uppmuntrar oss att fira julen genom att begrunda Jesusbarnets ödmjukhet, ta emot alla med ett barmhärtigt hjärta och visa konkret kärlek till de behövande, som ett tecken på hopp och fred i världen.

2025-12-15

Rom, 15 december 2025

Mina kära: Må Jesus bevara mina
döttrar och söner!

Om några dagar kommer vi att fira
jul: Kristi födelse, Guds Son, som har
antagit vår mänsklighet ända till dess
yttersta konsekvenser, förutom
synden. Så stor är Guds kärlek till oss
att han till och med har velat bli ett
barn: svag, försvarslös och i behov av
Marias och Josefs omsorg.

Detta barn, som vi betraktar i
krubban, kommer att tillbringa
större delen av sitt liv som en bland
alla andra: först i den judiska
gemenskapen i Egypten och därefter,
i Nasaret, tillsammans med sina
släktingar och vänner, där han
deltog i sitt folks högtider och
vedermödor och gick i lära för och
arbetade tillsammans med den
helige Josef i verkstaden.

Stallet i Betlehem är en trogen
spegling av frälsningens
universalitet: herdar och kungar, så

olika till det yttre, förenas i sin önskan att tillbe Messias. Den frälsning som Herren erbjuder oss är inte förbehållen några få privilegierade, utan gäller alla: män och kvinnor, unga och gamla, av alla etniska tillhörigheter och ursprung. I denna värld som är så i behov av fred – våra hjärtan vänder sig nu till alla de platser som härjas av krig och till alla de hem som slitits sönder av konflikter – är vi kristna kallade att förkunna frälsningens universalitet, den som erbjuds av Jesus.

Under jultiden står den stora glädjen över födelsen i skarp kontrast till de oskyldiga barnens lidande och den hastiga flyktens vedermödor. Så är Jesu uppdrag redan från början präglad av korsets tecken. När den helige Josemaría talade om nödvändigheten av att förena, förstå och förlåta, tog han Herrens hållning på Golgata som förebild: »Kristi kors består i att tåla, förlåta och be för

alla, för att alla skall få frid.« (Korsvägen, åttonde stationen, nr 3). Under denna fridens högtid, låt oss sträva efter att inget ska skilja oss från dem i vår närhet. Om någon av våra relationer är skadad av en konflikt eller bitterhet, låt oss be om ödmjukheten att be om förlåtelse eller att förlåta, med insikten om att Gud är den förste som utan att tveka erbjuder oss sin förlåtelse när vi närmar oss honom med ånger: med sin nåd kommer han att hjälpa oss att frambringa ett barmhärtigt hjärta, öppet för alla, såsom hans Sons hjärta.

När vi betraktar den heliga familjen i stallet i Betlehem kommer vi att tänka på alla de människor som, liksom Maria och Josef, saknar det allra nödvändigaste för att kunna ta hand om sina barn. Låt oss dra oss till minnes vad påven Leo XIV skriver i sin apostoliska uppmaning *Dilexi te*: »Ingen kärlekens gest, inte

ens den allra minsta, ska glömmas, särskilt om den riktas till den som lever i smärta, ensamhet eller nöd» (nr 4). Jag vill uppmuntra er att under jultiden se till att det i era familjer inte saknas konkreta uttryck för omsorg om dem som är mest behövande, och att ni i var och en förmår se Jesus själv, han som föds i Betlehem.

Må Jesusbarnet förnya i oss den hoppets dygd som inte sviker, och må den heliga familjen lära oss att se på framtiden med det stilla förtröstan som den har, som vet sig vila i Guds händer.

Er Fader